

КРИВОРІЖЦІ БУДУТЬ СВОЇХ ДЕПУТАТІВ

Кривий Ріг (УПА, УРП). — Тут місцева організація НРУП звернулася до депутатів Криворізької міської Ради зі закликом рішуче вийти на шлях демократизації та національного відродження.

У зверненні сказано: «Шановні депутати Міської Ради! В Україні все більше людей розуміють необхідність демократичних перетворень. Все більше пошукують активність демократичних сил, зростає національна свідомість, відновлюється почуття людської гідності. Відродження національної свідомості іде не легко, але зростає невпинно. Незаперечним фактом є виникнення Народного Руху України, перемога демократичних сил в ряді областей України, Всеукраїнське народне святкування 500-ліття заснування Запорозької Січі, кількості демонстрації в м. Запоріжжі з нагоди цього свята.

Все більше людей, які вчора боялися блакитно-жовтого прапора, стають під цей символ Української нації та її відродження. Майже ніхто вже не вірить в п'ятак про те, що Рух — це екстремістська організація. Національна символіка — прапори українського народу, замайорили над державними установами Львова, Івано-Франківська, Тернополя та інших міст України. В столиці України 24-го липня національний прапор був урочисто піднятий на щоглі перед будинком Міської Ради Києва.

Національна — очевидна зникла колоніальна система у світі. Історичний розвиток показує, що людство йде від тоталітаризму і різних форм диктатури до демократії. Впала фашистська і тоталітарні режими Іспанії, Болгарії, Португалії, Угорщини, Чехії, Румунії, повстання народу знищили комуністичний режим Польщі, почалися демократичні перетворення в Південно-Африканській республіці. За кордою час від часу кої мілітаристські держави до високорозвинутої країни піднялися Японія. Це сталося завдяки переходу від тоталітарної системи до демократії. Ми є свідками переходу розвинутих країн до нової суспільно-економічної формации, а самі борсаємося в лабетах кріпацтва.

(Закінчення на стор. 4)

Вірмени починають розбюроуватися

Москва. — Пресові агенти інформують з Москви, що так звана Вірменська національна армія (АНА), одна із найчисленніших збройних одиниць у Вірменії, погодилася скласти зброю в означених пунктах і розпочати переговори з представниками республіканського уряду. У Вірменській ССР існує ще багато інших озброєних груп, які відмовляються виконати наказ президента ССР Михайла Горбачова про роззброєння і здачу зброї в пунктах КГБ.

Згідно з повідомленням з Єревану, досі приблизно 150 осіб членів АНА, вже здали зброю і амуніцію, а два провідні члени групи, Рамізік Василіан і Вардан Варданян, виступили в республіканській телевізії із закликом до всіх членів і прихильників АНА не ставити спротиву республіканському уряду Вірменії.

Як відомо, декілька днів тому уряд Вірменської ССР проголосив винятковий стан в республіці. Ці заходи, на думку республіканських чинників були потрібні для того, щоб припинити хвалю вбивств провідних осіб і поглиблення конфлікту між вірменами та азербайджанцями. Між іншим, бойовики АНА вбили депутата Верховної Ради Вірменії Віктора Авазяна. В кінці минулого тижня президент Вірменії Левон Тер-

Петросян, звертаючись до населення республіки, закликав вірменів боротися легальними засобами за свою суверенність і незалежність, але уникати збройних ударів з сусідніми народами і федеральною армією, бо такі удари, мовляв, не принесуть користі нікому. Петросян, якого вважають одним із переконаних прихильників самостійності Вірменії і відірваності від Москви, користується великим авторитетом у населенні Вірменії. Крім того він заявив, що бойова група АНА, яка нараховує понад 5,000 воїнів, потребує три-чотири місяці часу, щоб закінчити процес припинення збройних виступів і здачу зброї. Він додав, що перший крок вже зроблений і тому усі сторони, тобто уряд в Москві і уряд в Єревані, повинні «узброїтися» в терпелівість і виrozumіння. Петросян підкреслює і той факт, що АНА підпорядковується урядові республіки. «Вірменський народ знає, що в республіці існує діючий уряд, який знає чого він хоче і до чого стремить. Діяльність цього уряду приносить позитивні плоди», — заявив президент Петросян у телевізійній програмі. «Ми не бажаємо, щоб поглиблявся кров будь-якого народу і виступатимемо за мирне поладження кожної години», — сказав на закінчення Петросян.

В Мюнхені відзначили 25-ліття УІТ

Мюнхен, Західна Німеччина. (ПС УІТ). — Заходами Українського Вільного Університету й Українського Історичного Товариства відбулася тут в приміщеннях УВУ в дні 24-25-го серпня наукова конференція для відзначення 25-ліття діяльності Українського Історичного Товариства. Конференція відбулася в рамках тематики «Українські навчальні інституції та історіографія України і діаспори — сучасне й минуле».

Після відкриття конференції 24-го серпня при участі ректора УВУ Теодора Богдана Цюцюри та голови УІТ Любомира Винара відбулося доповіді: «25-ліття Українського Історичного Товариства» — Л. Винара, «Відділ Макаренка при університеті Марбурга» — Г. Гіліг, «Український Науковий Інститут у Берліні» — Д. Злепко, «45-ліття Українського Вільного Університету в Баварії» — І. Полно-

лах, «Історичні передумови формування духовності в ранніх монастирях України», — Д. Степовик, «Академічна діяльність і наукові інституції української еміграції в Чехо-Словаччині 1920-1940» — Б. Єржабкова.

У суботу, 25-го серпня, продовжувалося конференція слідуочими доповідями: «Державно-правний характер Зборівського договору з 1649 року» — Т. Малик, «Концепції східноєвропейської історії за М. Грушевським» — М. Остерідер, «До дискусії про голод 1932-33» — М. Залізняк. Після доповідей відбулося дискусія круглого столу на тему «Українська наука в союветській Україні сьогодні» при більшій кількості учасників. Конференцію провадили З. Соколюк і Д. Злепко. Доповіді й дискусія круглого столу відбувалися українською й німецькою мовами.

Міжпартійна Асамблея стала на ідеологічну платформу ОУН

Київ (УПА). Інформатор Міжпартійної Асамблеї. — Тут 30-го серпня продовжила свою працю Українська Міжпартійна Асамблея, до якої входять: Українська Національна Партія, лідер Григорій Приходько; Об'єднання «Державна Самостійність України», лідер Іван Кандиба; Українська Християнсько-Демократична Партія, лідер Василь Січко; Українська Республіканська Партія, лідер Левоко Лук'яненко. На Заході її підтримує партія ОУНр.

Українська Міжпартійна Асамблея відбулася в Києві 1-го липня цього року, проголошивши, що стала на революційний шлях творення української держави. За її рішенням в Україні створюються громадянські комітети, які провадять реєстрацію громадян незалежної української держави, які мають обрати делегатів до українського національного конгресу.

Виконавчий комітет Української Міжпартійної Асамблеї оприлюднив заяву, у якій наголошується на необхідності створення незалежної української радіостанції. Зокрема у заяві сказано: «Монополія на всі засоби масової інформації в Україні колоніальної адміністрації УССР, контролюваної комуністами, робить неможливим використання їх для правдивого висвітлення подій, що розгортаються в Україні, для населення України і світової громадськості».

Українська редакція «Радіо Свобода», фінансована Конгресом ЗСА, провадить політику американської Адміністрації, чий інтерес вимагають все більшої підтримки московського імперського уряду, як стабілізуючого фактора в євразійському регіоні, стоїть спиною до національно-визвольних рухів і не може бути рупором наших державницьких стремлень.

В Ньюарку і Нью Йорку відбудуться концерти української пісні

Ньюарк, Н. Дж. — Тут у п'ятницю, 7-го вересня, відбудеться концерт української пісні, о 8-й год. вечора в залі української католицької церкви св. Івана Хрестителя.

В програмі концерту — українські народні, історичні та стрілецькі пісні. Виступатимуть: заслужена артистка України Надія Петрух-Матвійчук, сопрано, соліст Луцької філармонії Олександр Гаркавий, викладач Дрогобицької музичної школи Сергій Максимів — супровід, заслужений працівник культури та член Товариства Української мови ім. Т. Шевченка, Галина Демченко — конферансьє. Весь дохід призначений на фонд Товариства Української Мови ім. Т. Шевченка.

У зв'язку з цим Виконавчий Комітет Української Міжпартійної Асамблеї звертається до української громади на рідних землях та в діаспорі з пропозицією створити незалежну українську радіостанцію, яка читала, що хліб, радше брава хліба, був одною з причин зачаткування революційних зривів в царській Росії в березні 1917 року.

Очевидно, москвичі були розчаровані і обурені, але з цього приводу не влаштували покіножних демонстрацій, як це було ще недовго до привозу сигарет і тютюнових виробів взагалі, пише Келлер і додає, що центральний і республіканський уряди, тобто М. Горбачов і Борис Єльцин, мусять якнайшорше зліквідувати цю ненормальність, якщо хочуть оминити зайві протестів і критики в пресі. Російська федерація у

В МОСКВІ БРАКУЄ ХЛІБА Й ІНШИХ ПРОДУКТІВ

Москва. — Кореспондент газети «Нью Йорк Таймс» в Москві Білл Келлер інформує у числі з 4-го вересня, що також в Москві бракує хліба й основних харчових продуктів, брак яких ще більше відчувається поза столицею ССРСР. Мешканці Москви, — пише Келлер, — стрінулися минулого й цього тижня із справжньою економічною кризою, яка, на думку багатьох, значно погіршилася в останньому часі. Хліб і інші вироби з тіста раптом зникли з полиць крамниць. Спочатку москвичі були здивовані, а потім ображені тим, що їхній власний уряд допустив до такої економічної кризи, з якої вже немає виходу.

Порожні полиці в крамниці скоро появились на екранах телевізійних апаратів, бо центральна телевізійна передача «Время» мусіла, під тиском громадян, менш-більш об'єктивно поінформувати глядачів про існуючу ситуацію. Газета «Ізвестія», орган Верховної Ради ССРСР, назвала такий стан «спадом економіки, яка погіршується з дня на день». Між іншим «Ізвестія» перший раз від часу тривання перебудовної реформи президента Михайла Горбачова, назвала такий стан «нестерпним» і пригадала, що хліб, радше брава хліба, був одною з причин зачаткування революційних зривів в царській Росії в березні 1917 року.

Очевидно, москвичі були розчаровані і обурені, але з цього приводу не влаштували покіножних демонстрацій, як це було ще недовго до привозу сигарет і тютюнових виробів взагалі, пише Келлер і додає, що центральний і республіканський уряди, тобто М. Горбачов і Борис Єльцин, мусять якнайшорше зліквідувати цю ненормальність, якщо хочуть оминити зайві протестів і критики в пресі. Російська федерація у

250-сторінковому документі, який тепер обговорюється у Верховній Раді РСФСР, пропонує зменшення до мінімуму допомогу ССРСР для закордонних держав, витрати на оборону і КГБ, продаж державної власності і звільнення робітників у сільському господарстві від залежності колгоспів та привернення землі на власність тим родинам, які захищали у відновленні давніх господарських систем, бо іншого виходу немає.

М. Горбачов покियो не дав свого «благословення» для плану Б. Єльцина, кажучи, що план вимагає уплищення і введення змін. Представники Російської федерації натомість кажуть, що Горбачов в основному погодився з їхнім планом, який, до речі, був випрацюваний під пильним наглядом дорадників Горбачова в економічних справах, зокрема Станіслава С. Шаталіна. Різниця тільки в тому, що президентська рада і сам М. Горбачов покियो мовчати про основний економічний план, а Б. Єльцин говорить про нього голосно, а навіть виступає в телевізії.

Тах званий 500-денний план уряду має розпочатися 1-го жовтня і власне він передбачає гостре обмеження витрат, включаючи 10 відсотків з бюджету на озброєння, 20 відсотків на операції КГБ і 75 відсотків неекспертної допомоги закордонним країнам, в першу чергу гостав зброї тощо. План передбачає про державою і компартією будинків і землі. Після 500 днів пробного періоду 70 відсотків ідустрії, зокрема легкої, і 90 відсотків інших підприємств переставати бути власністю держави. Б. Єльцин каже, що союветські громадяни є готові до радикальних перемін, але практика покаже чи план буде успішно діяти, — кажуть спостерігачі.

У СВІТІ

АМЕРИКАНСЬКІ ТА САВДІЙСЬКІ офіційні чинники потвердили вістки, що ЗСА без зайвого розголосу розмістили свої бойові літаки у кількох країнах поблизу Савдійської затоки для допомоги в обороні Савдійської Арабії. Дозволяючи на розміщення американських бойових літаків на своїй території, ці країни дали ЗСА винятковий доступ до своїх летовищ. Таке розташування американських літаків підкреслює, що зобов'язання ЗСА боронити Савдійську Арабію від іракського нападу є переконливе і включатиме також країни, що дали дозвіл на розташування американських бойових літаків у себе.

В ОСТАННІХ ТРЬОХ ТИЖНЯХ поблизу місцевості Рувеїшід в Йорданії, що знаходиться біля іраксько-Йорданської границі створився жалюгідний табір втікачів, який нараховує понад 70,000 осіб. Це табір втікачів з Кувейту в переважній більшості азійського походження, життя яких розбілося із приходом військ президента Саддама Гуссейна до Кувейту. Закордонні кореспонденти стверджують, що досі до Йорданії прибуло понад 350,000 втікачів, більшість з них є араби та азіяти. Однак тоді, коли араби дуже скоро віджадують до Єгипту та інших арабських країн Близького Сходу, азіяти залишаються в Йорданії, переважно в таборах втікачів, де голод та нужда є їхнім щоденним співжителем.

З БАГДАДУ ВИПУЩЕНО невелику групу жінок і дітей, із західних країн, що їх іракські власті затримали в Кувейті і Іраку після окупації Кувейту. Однак далші плани про евакуацію були нагло перервані та скампіліковані урядом Іраку, який відмовився видати дозвіл на приземлення літаків інших країн, призначених для вивезення жінок і дітей. Речник іракського уряду заявив, що бажаної вихідки можуть не робити, виняймаючи літаки іракської лінії або переправлятися крізь пустиню до Туреччини чи Йорданії. Західні та азійські дипломати роблять різні заходи, щоб якнайшорше евакуувати кілька тисяч іноземних жінок і дітей, що залишилися в Іраку.

У ВІВТОРОК, 4-ГО ВЕРЕСНЯ, після майже цілоднічних перешкод, до столиці Південної Кореї Сеулу з групою делегатів прибув президент Північної Кореї на вершині переговорів та зустріч з південними корейцями, першу того роду зустріч від закінчення корейської війни в 1953 році. Однак вже на початку запланованих чотирьохденних зустрічей закордонні дипломати та корейські офіційні чинники все ще сподіються непередбачених перешкод, які можуть затроїти атмосферу та завершити ці довготривалі зусилля багатьох, щоб поліпшити відносини між північними та південними жителями Корейського півострова.

ПОНАД 30 АМЕРИКАНСЬКИХ конгресменів відбули поїзду до Савдійської Арабії та заявили, що вони готові почекаати поки економічні санкції проти Іраку почнуть діяти. При цьому підкреслювали вони, що це потриває кілька місяців. Аналітики та спостерігачі стверджують, що така настанова членів Конгресу дає змогу президентові Джорджу Бушу завершити конкретні плани про оборону Савдійської Арабії та закріплення військових частин на її території.

ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ ЗСА ЗАЛИШАТЬСЯ ДОВШЕ У ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ — КАЖЕ ДЖ. БЕЙКЕР

Вашингтон. — Державний секретар З'єднаних Штатів Америки Джеймс Бейкер, виступаючи перед членами Палати Репрезентантів і під час зустрічі з багатьма сенаторами заявив, що на його думку військові частини ЗСА, стаціоновані тепер в Савдійській Арабії і на кораблях в районі Перської затоки, залишаться там, правдоподібно довший час, а може навіть тоді, коли іракський президент Саддам Гуссейн відтгне свої війська з окупованого Кувейту.

У своєму першому виступі перед конгресовими комісіями від часу започаткування конфлікту на Близькому Сході, викликаному, як відомо, вторгненням великих військових частин Іраку до Кувейту, речник Адміністрації президента Джорджа Буша, намагався пояснити конгресменам і сенаторам чому Уряд ЗСА був змушений до таких drastичних протизаходів, які закінчилися переконанням до Савдійської Арабії і в район Перської затоки не тільки великої кількості воїнів, але також наймодернішу зброю всякого калібру, яка призначена не тільки для нанесення удару агресорам, але служить для охорони американських воїнів.

На думку Д. Бейкера ЗСА будуть змушені прийняти план регіональної безпеки, який між іншим передбачає недопущення Іраку до продукції більшої кількості хемічної зброї і продукції власної атомової бомби та інших видів нуклеарного озброєння.

Пропозиція Д. Бейкера, викладена перед конгресовими комісіями, різнить від пропозицій союветського уряду і заяви міністра закордонних справ ССРСР Едуарда А. Шеварднадзе, який запропонував у вівторок, 4-го вересня скликання міжнародної конференції для обміркування близько-

східних проблем, які включають також проблему ізраїльсько-палестинського конфлікту від поладження якого, мовляв, залежить дуже багато.

Бейкер також намагався залягдити голоси критики політики Адміністрації, які виникли у зв'язку з планом Д. Буша подарувати Єгипту сім біл. доларів боргу за те, що єгипетський президент Госні Мубарак у критичній ситуації іракської агресії, став по стороні ЗСА і обіцяв навіть вислати до Савдійської Арабії військо, якщо знайде для цього потреба. Крім того він весь час був активний у переговорах між поодинокими лідерами та головами держав арабських країн. Не зважаючи на це деякі сенатори і конгресмени вважають, що рішення Буша є передчасним, створює небезпечний прецедент і може навіть викликати непорозуміння в таборі прихильників до ЗСА держав. Очевидно, такий високій, «подарунок» вимагати свхвалення Конгресу і власне тому Д. Бейкер між іншими затримав також і цю drastичну справу.

Довготривалий план безпеки на Близькому Сході передбачає систематичний бойкот в доставі модерної зброї і запасових частин для Іраку, без винятку, тобто з включенням до плану більшості держав світу, членів ООН. Політичні аналітики і спостерігачі підозрюють, що такий план буде предметом розмов між Д. Бушем і президентом Михайлом Горбачовим в Гельсінках наступного тижня.

Д. Бейкер не виключає однак знищення іракських фабрик хемічної зброї і нуклеарних станцій виробу атомової зброї. На запитання багатьох конгресменів чи це об'єкти не можна знищити без фізичної атаки, Бейкер жартував відповів: «ні, без знищення ви цієї цілі не досягнете!»

В АМЕРИЦІ

В ПОНЕДІЛОК ВВЕЧЕРІ, 3-го вересня, президент Джордж Буш повернувся з літніх вакацій до Вашингтону. У вівторок, 4-го вересня, він зустрівся з лідерами Конгресу та почав підготовку до зустрічі з Михайлом Горбачовим. Зустріч на вершині, як вже повідомлялось, відбудеться в неділю, 9-го вересня, в столиці Фінляндії, Гельсінках. Заступник пресового секретаря Білого Дому Роман Попадюк, повідомив, що Президент віде в п'ятницю, а в суботу, зустрінеється з президентом Фінляндії Мауно Койвісто. За словами Попадюка, Д. Буш та М. Горбачов «обговорюватимуть багато проблем, не тільки кризу на Близькому Сході». До цих проблем він зарахував також питання роззброєння. Політичні аналітики передбачають, що в Гельсінках вестимуться також розмови про економічні проблеми, які торкаються інтересів двох потужних держав. Дорадники президента Д. Буша називають зустріч в Гельсінках «неофіційною». Журналісти нагадують, що три дні тому М. Горбачов висловив занепокоєння нарощуванням американської військової сили на Близькому Сході. Офіційні чинники Білого Дому, в свою чергу, висловлюють свою стурбованість присутністю союветських військових дорадників в Іраку.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУД у Балтиморі почав розглядати справу колишнього працівника Сі-Ай-Ей Томаса Клайна замізаного в афері Іран-контра. Його звинувачують у приховуванні прибутків з участі в пересліз зброї до Нікарагуа. За те, що Т. Клайн не подав правдиву інформацію для оподаткування, заперечуючи посідання рахунків у іноземних банках, йому загрожує 16 років ув'язнення та гривня в сумі одного мільйона доларів. Розслідування афери Іран-контра вже триває три з половиною роки, а Т. Клайн став восьмим учасником під слідством. На відміну від попередніх судових справ, коли увага суду зосереджувалася на прихованій діяльності державних осіб, справа Клайна базується на щільній сітці компаній, які займалися продажем зброї. Згідно з повідомленням Конгресу, торгівля зброєю принесла прибуток 30 міль. дол., з яких майже 990,000 дол. заробив Т. Клайн, що тримав ці гроші під чужим ім'ям у швейцарському банку.

22-ЛІТНІЙ ТЕНІСОВИЙ інструктор Брас Ваткінс зі стейту Юта, який приїхав до Нью Йорку з батьками та братом загину в нових військ на станції підземки на 53-й вул. та Сьомій аве., в неділю, 2-го вересня. Він втратив життя, захищаючи свою матір від банди злочинців, які перед тим обграбували його батька. Поліція арештувала 7 злочинців, яких запліднюється у ґрабунку та вбивств. Брас Ваткінс став 18-ю жертвою злочинності в нью-йоркській підземці в цьому році. Посадник Нью Йорку Дейвід Дінкінс, коментуючи цю трагічну подію, підкреслює лише, що проблема злочинності — це загальнокрайова проблема, не лише Нью Йорку. Для того, щоб запобігти зростанню злочинності у метрополії, в небезпечних ділянках патрулюватимуть поліціянти навіть у свої вихідні дні. Тепер вже зголосилося 200 добровольців-поліціянтів, які за додаткову оплату, 175 дол. за день, проведуть свої вільні дні на вулицях міста.

СВОБОДА

FOUNDED 1993
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНС коштує \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Чекі, money orders, виставляти на Svoboda

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не відповідає за зміст публікацій, наданих авторами. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно зазначив. Допущення за адресованою коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нова зустріч Буша й Горбачова

Коли 1-го вересня ц.р. президент Джордж Буш проголосив на скликанні на швидку руку пресовій конференції у Кеннебанк-форті у штаті Мейн, що він і Михайл Горбачов стрінуться 9-го вересня у Гельсінках у Фінляндії, то автоматично насунулася всім на думку сучасна поважна криза в обширі Перської затоки. Буш намагався затерти враження, наче би ту зустріч організовано виключно у зв'язку з тією кризою. Мовляв, вже на останній вершинній конференції рішено частіше стрічатися, — є багато інших важливих справ для обміркування — докладний зміст зустрічі ще виготовляють державний секретар Джеймс Бейкер і советський міністер закордонних справ Едуард Шеварднадзе. Але хто слухав тоді Президента мусів мати враження, що Президент свідомо намагався применшити значення цієї зустрічі і її головну причину та ціль. Особливо незручно почувався президент Буш, коли один з журналістів запитав його, чи він буде вимагати від Горбачова відкликання з Багдаду кількох тисяч високих советських старшин, радників Садама Хусейна. Буш зам'явся і надумався, що відповісти. Ці советські генерали й інші старшини у Багдаді — це наявний доказ ворожого Америки гри Москви на Близькому Сході, але годі було сказати щось прикре про Горбачова — перед зустріччю з ним. Зауважимо, що Буш відповів: „Ми ще не маємо устійної програми нарад“. Буш заперечив також, наче б він проситиме Горбачова посередити у конфлікті з Садамом Хусейном.

Трохи більше світла на цю зустріч кинула пресова конференція Горбачова, проведена два дні перед виступом Буша. Горбачов був очевидно дуже стурбований концентрацією американських збройних сил в Савдійській Аравії і на східних водах Середземного моря. Цілий обшир Близького Сходу був ще за царських часів і за комуністичної влади у Москві тереном американсько-російського, згодом советського, суперництва. Ізраїль тому став фаворитом союзником Америки, що географічно він лежить на дорозі до Перської затоки і до Індії — завідної мрії московської експансії. Острах володарів Кремля перед атакою з боку „імперіалістів“ має просто патологічний характер. Присутність тепер около 100.000 американського війська й велетенської морської армади у тому обширі, в якому Москва завжди бажала „бути присутньою“ — це несподівана поважна журба для спадкоємця політичного царату, Михайла Горбачова. Але це й поважна дилема. Бо виявилось, що його, Горбачова, призначення з Садамом Хусейном стала дуже незручною й може коштувати Москві втрату прихильності в Західній Європі й Америці — що було би для СССР в його пресумній внутрішній ситуації просто катастрофою. Тому Горбачов прилюдно натапував наїзд Іраку на Кувейт і представник СССР в ООН голосував за всіма резолюціями, що їх спонзорували ЗСА і Британія. Чули ми з американських джерел, що нби СССР висилає також один військовий корабель на води біля Савдійської Аравії, але активно не помагаючи у блокуванні Іраку.

СССР був головним постачальником зброї Іракові. Коли б прийшло до збройного удару, то Ірак вював би проти Америки советського зброєю. Це незручна ситуація для Горбачова, який не може довше сидіти на двох стільцях. Один з телевізійних коментаторів зауважив, що найбільша прикраса для Садама Хусейна це факт, що його приятель, Горбачов, буде у Гельсінках всімхатися до найбільшого його ворога — Джорджа Буша. Не йдеться про церемонійні усмішки. Ситуація так склалася, що Горбачов мусить маніфестувати свою солідарність із західним світом. Проте буви же прецеденти, що Горбачов використовував кожну ситуацію, щоби щось виторгувати для СССР. Упадок комунізму у Східній Німеччині, з'єднання Німеччини і її рішення належати з'єднанню до західного блоку НАТО — це страшний удар по СССР. Але Горбачов використав те своє нещастя для виторгування від Західної Німеччини більйонів твердої валюти. Невідомо, чи у Гельсінках не вимагатиме він від Буша якоїсь заплати за свою активнішу роль в близькосхідному конфлікті.

М. Брід

ЧАС СЕРЬОЗНИХ ПОЛІТИЧНИХ ВИРІШЕНЬ В УКРАЇНІ

І саме в таку суперечність попала Верховна Рада УССР. З одного боку, її комуністична більшість погодилася на відносно радикальність цього документу, де виділено параграф про це, що УССР „має право на власні збройні сили“, а з другого, голова Ради слухав про новий договір, не маючи при цьому відповідних повноважень. Прийнято справді добре зрештою закон про економічну самостійність УССР, де поміщено параграф про власну валюту, але заступник голови Ради Міністрів УССР заявив, що вона непотрібна, тому, що довела б до економічної катастрофи. Такими „справами мав би якраз і завідувати центр. Ситуація справді дивна. Ма бути, не прогрішимо перед дійсністю, коли ствердимо, що разом з прийняттям згаданих документів українське відродження увійшло однак на дорогу реальної будови реальної державності. Це лише початок, але початок, який відкриває правильний шлях, коли прийнято еволюційну, парламентську дорогу досягнення самостійної України. Наступними кроками мають бути виконавські закони до декларації, з яких дуже істотно незначення матиме закон про владу, про власність, органи місцевого самоврядування, врешті нова конституція, а також вирішені справи цього нового договору. І все це повинно рішиться восени цього року на другій сесії Верховної Ради.

Зі зваж на демократичні сили ясно виникає їх тактика і стратегія. Один з провідних діячів Руху, депутат СССР Володимир Черняк так висловився про них: „Укладення нами Союзного договору може бути використане як нові кайдани для України. Той проєкт, який надіслано республіці, принизлив її. Знову центр дарує певні свободи. (...) Спочатку треба республіці стати незалежною, а потім вона вже сама вирішуватиме, у які союзи, асоціації чи співдружності вступати. Можливо, це буде щось на кшталт Європейського економічного співтовариства, чи Британської спільноти націй. Можливо, якась із республік не захоче вступати в жодні союзи — це право кожного народу. І ніхто, крім самого народу і Господа Бога, не може вирішувати його долю“.

Самозрозуміло, що Горбачов така лінія, мабуть, не підходить, ані, що за тими, партійний бюрократія в Україні. Отже, підготовляється серйозна проба сил. Гра Горбачова полягає на цьому, щоб „бомбленням“ прензидентськими законами, законами Верховної Ради СССР створити окреслений стан на основі якого йти муть переговори про новий союзний договір. Отже, по суті, не буде про що дискутувати.

М. Бараболяк

ОРГАН АТЕЇСТИЧНОЇ ПРОПАГАНДИ В УКРАЇНІ

— МАЙЖЕ РЕЛІГІЙНИЙ

ки вони протиставлялись аморалізму нового порядку, який у свідомості віруючих стійко асоціювався з безбожжям, зі світом гри. Різниця моралі релігійної і атеїстичної сприймалась як протистояння ідеології панування, жорстокості і вірності моральним заповідям. Прихильники атеїзму символізували насильство і двоєдмство, а прихильники релігії — жертви беззаконня і морального цинізму.

На основне питання, чи релігія сприяє стійкості моральних переконань, автор каже так: „Сьогодні, здається, найовочніші атеїсти примирилися з висновком про те, що вчення Христа було революційним поворотом у ставленні культури і моральної свідомості на європейському континенті... За кожною людиною визнається здатність до морального вибору, чуття обов'язку, відданості, голос совісті, і т.ін. Християнство як релігія світова, звертається до людини як такої, воно виражає загальнолюдські ідеали, критерії, норми. Хоч якими „незручними“ уважалися безбожниками ці критерії, такі історичні факти заперечувати неможливо“.

Якщо йдеться про теоретичний атеїзм, то на думку автора статті, питання не в тому чи існує Бог, чи ні, а в

тому, чи моральні приписи були створені людьми на землі, чи „прийшли з неба“, від Бога. Атеїст прийняв першу альтернативу. Але він не заперечує великої вагомості вірування, що моральні закони — Божі закони. Пише: „На ранніх етапах історії, коли особистісна, автономна свідомість щойно формувалася, саме ідея всевидючого Бога була тією невідмінною умовою, що забезпечувала перекід від виключно зовнішніх, примусових способів регуляції поведінки, до внутрішніх, специфічно моральних. До нині думка, що „Бог усе бачить“, стримує людину від злого“. Тому автор вважає, що Сталін був великим злочинцем, коли намагався знищити релігію, те основне і глибоке джерело та стрижень всякої моралі. Але нині „живі-здорові“ атеїсти не можуть відповісти за злочинні дії минулого“ і каже: „всі ми згодні: в недалекому минулому спотворювалось справжнє місце релігії в історії, її роль у становленні рідної культури і моральної самосвідомості. Треба діяти, аби добросовісніше і глибоше розуміти наші внутрішні мотиви, і робити висновки про можливість спільної діяльності по реалізації загальнолюдських ідеалів. Я впевнений, що релігійна віра може стати суттєвою підмогою для реалізації багатьох моральних якостей людини — таких, як милосердя, доброта, моральна чесність і безкомпромисовість... Усім нам соціально-моральна позиція Церкви далеко не байдужа...“.

Просто не віриться, що таке написано у періодичному присвяченому пропаганді атеїзму. Назагал „Статті в „Людні і світ“ на деякому інтелектуальному рівні. До таких зарахувати: „Ода філософії“ — директор Інституту Філософії АН УССР — Володимира Шинкарука, об'єктивну студію „Автокефальна Православна Церква на Україні“ — канд. філософських наук Леоніда Пиливця, довідку про храм св. Тройи в Києві, більшу працю Марини Долі і Рафаєля Левича „Розмова про Данте“. Нагадає в числі теж: „Як відосконалили свою психіку“, та дуже серйозно трактувати розповіді про полтергейсти, як то советська міліція і табієтичні стріляти до тих „збогачених“, а підозрілих у симуляції людей арештувати, бо всяке встрайвання органів безпеки повинно закінчитись найденням винуватця... Але серйозні дослідники наукових чинників проводяться в цій матерії теж! Мав я нагоду познайомитись тільки з одним числом цього „атеїстичного“ журналу, але як на обмеженість матеріалу, для оцінки враження корисне. Маш декілька враження, що це майже прорелігійний орган.

В Україні чимраз голос-

ніше лунають голоси про скорочення каденції теперішньої Верховної Ради. В постанові схваленій на останньому засіданні Ради Української Республіканської Партії стверджено, що таке повинно відбутися якнайшоріше, тому що теперішня Верховна рада „не дає про інтереси народу України“. Збираються підписи під відновленням громадянства УНР, а масові страйки робітників Києва і Донбасу відбуваються під синьо-жовтими прапорами і мають гострополітичний характер.

Перерву в нарадах Верховної Ради УССР Горбачов і Кравчук хочуть використати на заключення договору. Переїзд до Москви Івашка, його висока позиція, а також позиція інших українців у партійному та державному апараті московського центру показує наскільки українська проблема важлива для Кремля. Адже відомо, що про долю СССР вирішуватимуться до його „перебудови“ Росії та України. Тому теж Горбачов шов, як здається, на доручення цього діла також українським комуністам, які мають підтримку в рядах КПУ, і які водночас, гарантуватимуть інтереси партійного апарату в моделюванні зміненої економічної системи в СССР.

Демократичний рух, натомість, хоче використати перерву для зміцнення своєї позиції, політизації суспільства та вироблення концепції подальшої поведінки.

Наближається час серйозних політичних вирішень на Україні.

Про основника Дому-Музею Тараса Шевченка в Києві

Н.Н. — Майже кожний, хто приїждить оглядати Київ, заходить до Дому-Музею Тараса Шевченка, який знаходиться недалеко від серця Хрещатика. Та мало хто, навіть у Києві, знає, що його організував і запланував у 1926 році визначний український науковець-архівар, Володимир Міяковський, який пізніше був керівником цього музею, аж до часу арешту у 1930 році (справа СВУ).

В одному з журналів України є тепер рубрика „Діти твої, Україно“, щоб зазнайомити жителів України із визначними діячами, яких довгий час промовчано. Про працю одного із них, основника Дому-Музею Т. Шевченка, В. Міяковського, доповідала цього літа у Києві д-р Л. Ониськевич.

В. Міяковський був людиною відданого справі зберігання архівів: він був директором Київського Центрального Історичного Архіву ім. Володимира Антоновича, з пізніше, в Нью-Йорку, заснував Архів та Бібліотеку УВАН. Він був теж ініціатором купівлі Будинку УВАН, де перехо-

ється бібліотека, що називається тепер його іменем. Як прекрасний бібліограф та знавець Шевченка і його доби, В. Міяковський був також редактором серії УВАН „Шевченко“ (10 чисел) та окремих автографів і праць про Т. Шевченка.

У головному музеї Тараса Шевченка в Києві, переддуже зацікавленого поновлено залено слухачів, д-р Л. Ониськевич мала доповідь про В. Міяковського як основника Дому-Музею Т. Шевченка. Також виголосила вона другу доповідь про В. Міяковського як шевченкознавця, в Інституті Літератури УН. Цю доповідь організувала Міжнародна Асоціація Українців (МАУ).

Крім цих двох доповідей, д-р Л. Ониськевич мала теж доповідь в Інституті літератури про п'єсу „Патетична соната“ Володимира Куліша. Під час своєї поїздки в Україну вона також знайомилася із сучасним театральним життям України, зокрема із театральними режисерами і постановками (бачила їх 12) у Львові і в Києві.

ОЛІМПІЙСЬКІ НАДІЇ

Іван Яремко, Львів

Срібне весло з Львівщини

Кілометрів 15 за Кам'яною-Бузькою (колись — Кам'янка-Струмиліва) лежить Добротвір — селище енергетиків, бо там розташована потужна електростанція, в якій працює більшість добротвірчан. До потреб електростанції створено велике водоймище, яке не замерзає й зимою, що дозволяє веслярам проводити тут цілолітні тренування. Тому й розташовано на березі кілька будинків, де розміщені спортивні школи веслярів — байдарка та каное. Сюди щоденно проходять десятки хлопчиків та дівчаток різного віку, щоб розпочати чергове тренування.

Отак розпочинав свою спортову кар'єру на цьому березі неодноразовий чемпіон світу і срібний призер Олімпіади в Сеулі Михайло Сливинський. Своє перше тренування Михайл пам'ятає досі, бо скінчившись воно купанням у холодній воді. Було це взимку 1982 року. Хлопчик сі у човен і так міцно запряцював веслом, що... опинився у воді. І хоча купання зимою не вельми приємне заняття, це тільки додало 13-річному новачкові завзяття в дальших тренуваннях.

Першим тренером його був Б. Михальчук, а згодом став Петро Браш, який і довів свого односельчанина до олімпійської медальї. Та перш, ніж вийти на старт у Сеулі, довелося немало поту пролити на одноманітних заняттях, опрацюючи техніку веслування.

З вірою в нові успіхи живе зараз і ретельно готується до наступних змагань студент Львівського Інституту Фізкультури Михайло Сливинський, що кар'єра веслувальника розпочинається такою пригодою — купанням в холодній воді.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛ!

Михайло Лоза

ПРО НАЙНОВІШИЙ ТВІР Р. ВОЛОДИМИРА

Р. Володимир — „Манівцями“ (Повість з сучасного побуту в Америці). Видавництво Юліяна Середяка, Буенос-Айрес, 1989.

II.

Заболіла Радомира — напевно — і відповідь дочки: „Те, що ти називав „рідним“, „своїм“, поняття згладжене. Неважко було справді для нас, отут, у цій країні народжених? Хоч і не все тутшине сприймаємо за докорінно своє, конгеніальне, нам, побажане, проте воно досвідчене, а що тут говорити про невідому нам сторінку вашого мрійливого батьківського світу. Чи можна її назвати нашою? Без нашої життєвої участі, випробування? І як же може бути наше практичне відношення до несправданного особистого, коли й ви про нещода розповіли нам, вдилювали в очі „землю незнану“ свій кипучий дух, закрашений сильно віддалено споминів? Цього нам не вистає, без особистого досвіду життя годі робити важливі на все майбутнє рішення. Тут ніхто, крім нас самих, не зможе за нас рішати“. (Там же).

Цей вірзик із життя української еміграції не позбавлений реальності. Подібні розмови між батьками і дітьми часто велися, ведуться і будуть вестися в українських домах, і рідко хто з дітей давав, дає чи буде давати інакше відповідь батькам від цієї, як Орися дала своєму батькові.

Нав'язуючи до зацитованих вище слів Радомира про створення рідного середовища, належить пояснити, що Радомир справді мріяв про створення умов для більшого поселення українців в тій околиці, де він

проживав. Робив навіть конкретні заходи в цьому напрямі, але до здійснення його мрії не прийшло. Причини невдачі автор висявив у „Епілозі“. Там читаємо: „На жаль, не вдалося у розповідному часі Радомирові здійснити цю ідею, з багатьох поглядів побажану, хоча й, як видно із сюжету твору, передчасну ідею. За отриманими звістками, Радомир Прісний не зневірився слабким успішним відзнам на свої зусильні заходи біля покладення основ під його вмірянню „малу батьківщину“ в середині чужого терену, розвиваючи натомість оживлену діяльність із метою притягати сюди збільшене з іще неоселених тут наших людей, збільшеного з-за океану, головню з тих, яким поталанало нещодавно покинути Край. Трагічним допустом долі, нещасливий випадок прийняв добре придуману дію в Радомирових планах. Під час одного з частіших пізнюшю порою проїзду у здійснюванню його ділових завдань, Радомир зазнав летючої катастрофи, в якій щолши життям не поплатився. Згідно з тогочасними пресовими звідомленнями, мали доставити його у критичному стані до окружної лікарні. Мав пережити, проте дальші відомості дуже пливки, непевні, невідомо й тепер, що з ним і де вони всі. За повними розкодженнями звістками від приятелів, родина Прісних мала б перенестися у іншу від попередньої місцевість невідомої адреси і будь-який слід пропав по ній“.

Дещо дальше в „Епілозі“ сказано це: „Вислід нашого виникнення в останній період досвідченого з-під різних кутів погляду побуту Прісних подасмо під увагу читачів. У такій не дослідженій повністю ситуації не обійтись без прогалин в архітектоніці повісті, які треба було заповнити логічно мотивованою уявою автора. Його все ж таки не покидає надія, що колись так пошастить попасти на слід загубленої в лабіринті технологічної, здегуманізованої цивілізації, родини з іншого чуттєвішого світу“.

А коли б це шире бажання здійснилось, то тоді можна б і думати над продовженням нашої не докінченої розповіді“. (Стор. 245-246).

А твір справді не докінчений. Повість врывається на одній телефонічній розмові Радомира із сином Денисом. Розмова велась у сердечному тоні. Ось кінцеві думки цієї розмови: „... Пиши й телефонуй частіше, Денисе, давай знати про все важливе й нічого, хай і прикрого, не затаюй від нас. А коли б якась потреба в тебе зашля, то знаєш, куди звернутись, від чого ж батьки дітям? — Дякую, тату, за добре слово. За нього дуже важко, а саме в ньому відчуваю тут велику потребу. Правду кажуть свої люди, що рідного тепла ніде у світі не знайти! А втім, голова вгору! Це ж по-твоєму, правда?“. (Стор. 244-245)

Розмова Радомира із сином, а ще більше — „Епілозі“, дають можливість розв'язати символіку рисунку на обкладинці. Восле самітне дерево в полі — це нещасна родина Радомира, який довелося жити самотньо, далеко від рідного середовища. Веселка — це власне та надія, яку автор висловлює у „Епілозі“. „Його (автора) все ж таки не покидає надія, що колись так пошастить попасти на слід загубленої в лабіринті технологічної, здегуманізованої цивілізації, родини з іншого чуттєвішого світу“.

Устами своїх персонажів автор висловив чимало цікавих поглядів на різні справи. Замітною є його туга за гармонією в житті, за справедливістю: „А втім налягав на душу тятар усякчасного неспокою людського існування — його власного, його ж сім'ї, батьківщини, всього людства. Коли приїде до якогось ладу між людським родом, окремими народами, його землями, як — наразок космічної гармонії в цілому безмірному всесвіті?“. (Стор. 100).

Читаючи повісті „Манівцями“ не може не звернути уваги на майстерність авторського стилю, на витонченість вислову. Відносно мови — автор великий естет. Мова у нього вишукана, добірна. Як у інших творів, так і в цьому, живе вні рідкісних висловів, можливо, що і власного навіть словотвору. Ось кілька таких висловів: просвіжін

(Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНА БАГАТА, АЛЕ ЗАНЕДБАНА. ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ СТАТИ НА ВЛАСНІ НОГИ. ПЕРЕШЛІТЬ ВАШУ ДИВІДЕНДУ І ПОЖЕРТВУ НА ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Стежина проторена з-за океану

Журнал „Пам'ятки України” повністю передруковує каталог виставки Українського Музею (У.М.) в Нью-Йорку — „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва”. Куратор виставки і автор каталога, архітект Тит Геврик від червня ц.р. є головою Управи УМ.

Науково-популярний ілюстрований журнал-квартальник „Пам'ятки України” другий рік виходить у Києві, є органом Українського Товариства. Охорони Пам'яток Історії та Культурі в Українському Фонді Культурі.

Каталог виставки „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва” має бути надрукований у трьох числах журналу. Тим часом до нас дошло число 1, 1990, з першою частиною каталога. Написано, що редакція журналу „широко дякує за люб'язно надане їй право „передруку”. Згадано, що перше видання каталога вийшло 1982 року, друге — 1987, а третє — 1990, Київ, „Пам'ятки України”, числа 1-3.

У числі 1 передруковано перші 18 сторінок каталога, повністю текст та ілюстрації, правопис не змінений. Наче вступом до каталога УМ служить редакційна стаття „Обчухране дерево”, вміщена на сторінці перед каталогом. На широкому березі цієї сторінки написано: „Мартиролог нашої столиці, складений у США”. Текст статті:

„У невеличкій залі ошатного будиночка на Подолі в Києві (вул. Зелінського, 5) почувася моторошно, як на цвинтарі. Та й не дивно.

В смертному герці тут знову зійшлися взірці краси та їхні кати. Поєднок цей вражає наші серця, але ми, на жаль, уже знаємо, хто переможе.

Сумна закономірність: у всі віки завойовники й владарі, що мріяли про довчне панування, найперше прагнули позбавити людей предківської слави, коренів родоводу, вихлостити пам'ять про минуле, з'явити-рити.

Крізь роки сталінських репресій і брежнєвської стагнації до нас продирається Пам'ять. Яка б не була вона гірка й прикра, однак має й світлу ознаку, бо стверджує нас у думці: ми ще живі, ми ще можемо вижити.

Стежиною з-за океану американським ученим Титом Гевриком, віце-президентом Українського Музею в Нью-Йорку, автором відомого каталога „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва”, вирушили й тутешні співвітчизники. Перший підсумок — виставка „Втрачені пам'ятки Києва”, організована торік восени Державним історико-архітектурним заповідником „Стародавній Київ”. Деши-цю проголошували документи-вироки оприлюднила на виставці молода дослідниця Ірина Киржаєва.

Статтю ілюструє фотографія: на тлі згаданої в ній виставки, дві молоді працівниці, що її зробили: завідувачка експозиційного відділу заповідника „Стародавній Київ” Оксана Фесун і старший науковий працівник Ірина Киржаєва.

Зразу після надрукованої частини каталога УМ, в журналі йде стаття І. Киржаєвої „Свідчать документи”, в якій вона подає тексти советських документів, що стосуються двох об'єктів, описаних у каталозі УМ. Стаття починається словами:

„Процес реабілітації невинно засуджених і страчених повертає або відкриває нам нові імена. Репресії 30-их років позначилися не лише на долях мільйонів людей, а й на архітектурних спорудах, витворах мистецтва, на загальному стані культури... Войовниче невігластво, уповноважене владою, виявилось страшним ворогом для творчості, ніж війна, лихоліття і природні стихії”. Авторка наводить тексти двох документів, які донедавна були таємними, а тепер знаходяться в Державному Архіві Києва. Один з документів — постановою Київської Мискради 1934 року про закриття Трохосвятительської церкви в Києві, побудованої 1184 року, зруйнованої 1935 року. Другий документ — лист, написаний 1932 року, про розбір решток Ірининської церкви в Києві, яка була побудована за часів Ярослава Мудрого.

Журнал „Пам'ятки України” виходить від 1-го травня 1989 року альбомним форматом, якості кольорового друку дуже висока, чудові репродукції: шедеври іконопису, чорно-білі й кольорові фотографії, рисунки й картини олією. Зміст журналу багатий і різноманітний, статті дуже цікаві, серед авторів їх є вчені історики та мистецтвознавці. Радіємо, що такий журнал є. Радіємо, що до нього йде „стежина з-за океану”.

Л. Дражевська

Срібний ювілей Українського Фестивалю

у Давфіні

На сцені амфітеатру сидять запрошені почесні гості, а директор Українського Народного Союзу на Канаду мр Іван Геврик вітає від УНС учасників Фестивалю

Суддя Верховного Суду в Канаді Іван Сопінка передплачує „Український Тижневик” у кіоску УНС в Давфіні.

Український народний Фестиваль у Давфіні, Манітоба, був створений у 1966 році, щоб показати всім канадцам, що наші українські поселенці продовжують свою культуру, мистецтво, звичаї і обичаї, які передали їм їхні діди й бабусі, прибуваючи до Канади ще в 1890-их роках.

До фестивалю пригортаються мешканці Давфину вже цілий рік. Кожного ро-

ку комітет фестивалю підшукує і спроваджує цікавих виконавців, артистів, співаків, хори, ансамблі, танцювальні групи та заохочує й місцеві сили до участі.

На фестивалі відбуваються покази різних видів мистецтва: вишивок, писанок, різьби, кераміки, ткацтва, печення хліба, варення традиційних страв, гри на бандурі, цимбалах, співу і танку. У спеціально збудова-

них приміщеннях-крамницях можна оглянути різні вистави та купити цікаві речі або сувеніри.

В одному з таких приміщень знаходиться кожного року кіоск Українського Народного Союзу, де виставлені різні летючки, часописи і інформації про культуру й харитативну працю УНС, а також корисні аскурації та забезпечення.

Цьогорічний український давфінський фестиваль був ювілейним — 25-им з черги. Програма почалася в четвер, 2-го серпня, о год. 9:30 ранку, коли було відкрито вистави, кіоски, покази мистецтва, талантів, відкрито пошту з пречаткою „Україна”, яка зацікавлено збирала марок і зацікавлено розсилали листи по шлому світі. Увечері відбувалося українське традиційне весілля у залі української православної церкви та танці на головній вулиці міста.

Офіційне відкриття фестивалю відбулося у п'ятницю, 3-го серпня, на величній сцені амфітеатру села „Україна”, яке віддалене 10 км від Давфину і розташоване на горбочку з гарним краєвидом на місто та озеро такої ж назви.

Запрошених гостей впровадили прапорщик РСМП в своїх парадних барвистих строях, а відтак стояли під час церемонії відкриття з прапорами всіх канадських провінцій. Присутніх привітав вступним словом президент фестивалю Стен Склепович, а танцюристи місцевої танцювальної групи „Зірка” традиційним хлібом і сіллю. Господарем і господаркою фестивалю були суддя верховного суду Канади Іван Сопінка і його дружина Марія, які перерізли стяжку і офіційно відкрили фестиваль. Ювілейну синьо-жовту стяжку тримали перший президент фестивалю М. Шевчук і теперішній Стен Склепович. Майстрами церемонії були заслужені, почесні члени фестивалю Г. і Дж. Гендерсон. Вони проводили програмою двомовно, щоб бу-

У Книгарні „Свободи” можна набути останні примірники КНИЖОК

Миколи Щербак

„ВОЛОШКИ”

Мистецьке оформлення та ілюстрації Богдан Певний Об'єднання Працівників Дитячої Літератури „Нашим Дітям”, видання С-ва св. Покрови при українській православної парафії св. Трійці, Ірвінгтон, з друкарні „Свободи”, 1969 р., стор. 48. Ціна 4.00 дол.

„ПАХОЩІ СУЦВІТТЯ” 1960-1970

Видання Об'єднання Українських Письменників „Слово”, Нью-Йорк, 1982, стор. 104. Ціна 6.00 дол.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Мешканці міста Нью-Джерсі обов'язані додати до ціни 7% ставового податку.

до зрозумілим для всіх учасників фестивалю.

У відкритті взяли участь представники федерально-го, провінційного урядів, міста і околиці. Привіти зложили: Б. Вайт від федерального уряду, прем'єр-міністр Манітоби Гері Филмон, провінційний провідник нової Демократичної партії Гері Дуер, дост.

суддя І. Сопінка, представник УНС мр І. Геврик, який зложив привіт від Екзекутиви УНС, головного уряду та союзного 75-тисячного членства Америки і Канади. По привітах відбувся концерт. Концерти відбувалися два рази кожного дня. У них брали участь: місцева група козацьких вершників і танцюристів, місцевий танцювальний ансамбль „Зірка”, український танцювальний хор під диригентурою Г. Гендерсон, українська гумористка з Торонто, Онт. — Люба Гой, Роман Когут і музиканти „Буря” з Торонто, Іванка Карасевич — солістка з Торонто, Онт., танцюристи, співаки й музики з ан-

самблєю „Гуслі” з Вінніпегу, „літаючі” козаки з Веревилла, Альберта і танцювальний ансамбль „Дунай” із Ст. Катеринс, Онт.

Директором концертів був Богдан Зайцев, а майстрами церемоній на зміну були: Богдана Башук і Роман Британ, Ярослав Семчишин та Б. Зайцев.

До всіх танців пригравала музика Р. Палія.

У суботу рано, як і кожного року, вулицями Давфину проходила парада, яка кожного року має більшу участь представників урядів, організацій, комерційних підприємств, канадських ветеранів, піонерів, а також і представник УНС.

В неділю, під кінець фестивалю на оселі Теревовлі, біля хреста „Свободи” відправлено Молебень, а о. Дж. Шарінбер з Вінніпегу-сіс згадавав тяжкі переживання піонерів.

Тепла і гарна погода цього року сприяла успіхові фестивалю.

Н. Н

Параня Семчишин, дружина майстра церемонії Ярослава Семчишина, і її сестра Павла Лапінська беруть літературу УНС.

Замість квітів на свіжу могилу нам Дорогого

бл. п. д-ра Романа Дзядова

складаємо 50 дол.

на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Нью-Йорку.

Лідія й Осип ОРИШКЕВИЧІ

Об'єднання Вояків Другої Дивізії УНА Крайова Управа

запрошує Комбатантські, Молодечі і суспільно-політичні організації та все громадянство до участі в

ПОМИНАЛЬНИЙ ВІДПРАВИ

у 25-ліття смерті сп. п. ген.

ПЕТРА ДЯЧЕНКА

командира 2-ої Дивізії УНА

яка відбувається

в церкві св. Андрія Первозванного

в Бавнд Бруку, Н. Дж.

в неділю, 16-го вересня 1990 р. о год. 11-30 ранку

Після Панахиди в церковній залі відбудеться

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

Правдоподібно слово про ген. П. Дяченка учасника Зимового Походу виголосить Святослав Патріярх УАПЦ Мстислав

Також передбачений виступ хору ГАЙДАМАКИ під керівництвом побр ВОЛОДИМИРА ВАСЬКІВА

Після програми, солодке і кави

ДІПОВИЙ КОМІТЕТ

У ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

Найдорожчого

МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п. д-ра професора

ЮРІЯ АНДРІЯ

ТЕРШАКІВЦЯ

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у неділю, 9-го вересня 1990 р. в українській католицькій церкві Успення Пречистої Діви

Марії в Маямі, Фла. — о год. 10-й ранку;

у суботу, 8-го вересня 1990 р. у церкві Богоявлення Пречистої Діви Марії у Філадельфії,

Па. — о год. 8-й ранку

і у Львові.

Дружина — МИРОСЛАВА

сми —

ЮРІЙ з дружиною ДІАНОЮ

і доньками СТЕФЕНОЮ

АЛЕКСАНДРОЮ

АНДРІЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ
— НЕ БУДЕ І УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

113-ий Відділ Союзу Українок Америки в Нью-Йорку

(3 поміччю куреня ст. пл. „Спартакон”)

широко запрошує громадянство на

„ВЕЧІР В МОНТЕ КАРЛЬО”

Дохід на

Український Музей в Нью-Йорку та СУА Фонд Допомоги Дітям на Україні

Субота, 20-го жовтня 1990 року, год. 7:30 веч.

RAMADA INN, Route 10, East Hanover, N.J. (201) 386-5622

Просимо провести з нами веселий вечір при музиці, перекусці

і газетних грах (gambling).

Одяг вечірній

За інформаціями (212) 460-8615

113-ий Відділ СУА

„ВЕЧІР В МОНТЕ КАРЛЬО”

Make check payable to: U.N.W.L.A. — MUSEUM/RELIEF BENEFIT

Mail to: CHRISTINE SHOH, P.O. Box 349, Ridgefield, CT. 06877

Name:

Address:

Tel.: (.....)

Donation — \$50.00 (includes \$25 in free chips) x No. of tickets \$

Senior Citizens/Students — \$25 (includes \$5 in free chips) x No. of tickets \$

Tax deductible donation total \$

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

МАЄ ШАНУ ЗАПРОСИТИ ГРОМАДУ

НА ЗУСТРІЧІ, ДЕ ВИСТУПАТИМЕ

МИХАЙЛО

ГОРИНЬ

голова Секретаріату Українського Народного Руху

заступник голови Народної Ради у Верховній Раді УССР

Громадські зустрічі відбудуться у таких містах:

• ДІТРОЙТ: четвер, 6-го вересня, година 7:30 вечором
авдиторія української православної катедрі св. Покрови, 21931
Евергрін Ровд

За додатковими інформаціями звертатися до Зенона Василькевича,
(313) 883-1602

• ЧИКАГО: субота, 8-го вересня, година 6:00 вечором
БЕНКЕТ у залі української католицької церкви свв. Володимира
І Олґи, 2245 Сунпріор вулиця.

За додатковими інформаціями звертатися до д-ра Богдана Ткачука,
(312) 486-3699.

• ВАШІНґТОН: четвер, 13-го вересня, година 7:30 вечором
Авдиторія української католицької церкви св. Родини
4250 Герард Ровд (північний схід)

За додатковими інформаціями звертатися до Бюро УНСОюзу, (202) 347-8629

Український Музичний Інститут
Відділ в Нью-Йорку

ШКІЛЬНИЙ РІК 1990-91

І ВПИСИ

починаються

в суботу, 8-го вересня 1990 р. в год. 11-2 по пол.
в Домівці Українського Музичного Інституту
136 Друга Авеню, 4-й поверх — Дім Визвольного Фронту
ПРЕДМЕТІ НАВЧАННЯ І ВЧИТЕЛІ.

Фортепіан —
Тома Гринівік (212) 724-0102
Галина Мирошніченко-Кузьма (212) 254-6943
Соня Шерер (201) 776-3527
Роберт Дурсо (215) 893-0542
Віолончель — Нестор Цибірьський (212) 595-6974
Скрипка — Карла Тримчук
Сольсольє —
Лорейн Фултон-Корсон (201) 635-9404
Андрій Добрянський (212) 595-3429
Тетяна Гринишин (201) 374-2353

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК

Громадський літературно-художній та суспільно-політичний журнал.

Випуск 7, 8, 9-10

Серпень, вересень, жовтень-листопад 1987

Київ-Львів

Передрук самвидавного журналу з України. Українське Видавництво „Смолоскип“ ім. В. Симоненка, Балтимор-Торонто. 1988. друком Укрпінт, Вудсток, Мериленд, стор. 640. Тверда обгортка, ціна 30.00 дол.

Можна набувати в книгарні „Свобода“. Мешканці стейти Нью Джерсі повинні доплатити до ціни 7% продажного податку SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

ВПЕРШЕ В ЗСА

Пачки в Україні без обмеження ваги. Нема обмеження на вагу пачки, нема мита в Україні, ціна за фунт \$3.20, за найкращою поштою і багато, багато більше. За інформацією в Нью Йорку і охочі проху звертатися до:

Nasz General Consulting USA, Inc.
252 Driggs Ave.
Brooklyn, N.Y. 11222
тел.: (718) 389-1172

від понеділка-п'ятниці від год. 2:00-8:00 веч., субота від год. 12:00-7:00 веч. і в неділю від год. 11:00-3:00 по пол.

В інших містах контактуватися:

Nasz General Consulting USA, Inc.
244 Delaware Ave.
Buffalo, N.Y. 14202
тел.: (716) 856-9717

від четверга-п'ятниці від год. 9:00-4:00 по пол.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи“ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ
І ПОДИНОКІ ОСОБИ.ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ
НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ
ОГОЛОШЕНЬякщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВІРІВНЯНІОкремих п'ястих у тій справі не будеться
відписувати.ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ
ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.У спортивній школі „Ч. Січі“
— інструктори з України

У цюгоричній Спортивній Школі „Ч. Січі“, вперше в 21-річній історії, протягом чотирьох тижнів працювали інструктори Юрій Колб і Андрій Кордік з України. Кордік, з нагоди, редактор „Спортивних вістей“ „Свободи“ провів інтерв'ю з цими першими спортивними інструкторами — гостями з України.

О. Т.: — Панове Юрію і Андрію, будь ласка, представте нашим читачам — розкажіть про свою спортову освіту, кар'єру, досвід, спортові досягнення в клубах та школах, в яких ви проявляли свою активність.

Юрій: — Народився в 1960 році в столиці Закарпатської України — Ужгороді. Під час навчання в середній школі активно займався тенісом. За три роки занять потрапив до збірної області і багато виїжджав на різні змагання. Неодноразово був призером та чемпіоном першості України серед юнаків. В 1974 році на першості РСР в подвійних змаганнях виграв перше місце разом з А. Зверевим. 1977-1981 роках вчився в відомому закінчив Київський державний інститут фізичної культури. Від 1981 року працюю старшим тренером-викладачем в тенісі в Ужгородській дитячо-юнацькій школі обласної ради „Трудові резерви“ та Ужгородської школи вищої спортової майстерності. 8 років працював також викладачем фізичного виховання в Ужгородському університеті. Минулого року мене вибрали головою федерації тенісу. Сьогодні мої вихованці штурмують олімпіад українського тенісу, чим я дуже задоволений. Два з них — Руслан Кучинка та Андрій Фріга за кілька днів до від'їзду до ЗСА стали переможцями XIX-ої міжнародної шкільної олімпіади малих міст Європи, де взяли участь по-

Редактор Омельян Твардовський

над 1000 спортсменів 29-ти міст Європи та з міста Гамільтона з Канади.

Андрій: — Мої батьки та я народилися і виросли в Львові. Мені 27 років, я не одружений. Тенісом займався від шести років у спортовому Т-ві „Спартак“. Мої перші кроки в тенісі „настав ляв“ Федір Кулечко, чільний діяч післявоєнного тенісового руху у Львові, який виховав чотири покоління українських змагунів. Його 80-річний ювілей ми урочисто відзначували наприкінці червня ц. р. у Львові. Був учасником змагань різного рангу до 17-го року життя, коли досягнув звання кандидата в майстри спорту. Пізніше під час навчання у Львівському державному медичному інституті, як і останні п'ять років роботи на кафедрі ортопедичної стоматології медінституту, змагаюся лише оказійно.

О. Т.: — Завдяки кому та яким обставинам Вам вдалося прибути до ЗСА і Спортової Школи?

Андрій: — На запрошення керівників Українського спортивного Т-ва „Чорноморська Січ“ нас відрядили до ЗСА Комітет молодіжних організацій України, який вже має певний досвід і зв'язки з Українськими товариствами та клубами в ЗСА (організували поїздки київських „Динамо“, львівських „Карпат“).

О. Т.: — Протягом чотирьох тижнів вашого перебування у Спортивній Школі „Ч. Січі“, ви мали можливість працювати у вишкільній програмі „С. Ш.“. Скажіть свою думку та поділіть приблизну оцінку про рівень цих програм, про побут та обставини, в яких вишколюються учасники.

Юрій: — Спортова Шко-

ла „Ч. Січі“ має чудову базу на оселі „Верховина“. Красиві оселі нагадує мені Карпати. Порядок денний щодо спорту дуже завантажений. Діти мають можливість тричі на день займатися спортом і що цікаво для всебічного розвитку крім улюбленого спорту можуть підвищити свою майстерність в другому спорті. Вибір є між футболом, тенісом, відбіванкою та плаванням. Думаю, такий табір — відмінна підготовка як для міцного здоров'я, так і для навчання в новому учбовому році.

Андрій: — Як спортові вихованці, так і перебування учасників — все це вислід подвійницької справи мудрих та добрих людей-засновників та опікунів С. Ш. на протязі багатьох років. Скажу відверто — спосіб ведення цієї справи може бути добрим прикладом для багатьох подібних осередків.

О. Т.: — Що найцікавіше було вам побачити, які враження повезете в Україну?

Юрій: — Найбільш зацікавили мене відносини між старшими і молодшими дітьми, дівчатами та юнаками, дорослими та дітьми і взаємна пошана, зацікавленість, відвертість, невимушеність їх бесід, стосунків.

Андрій: — Я вже вдруге у ЗСА, так що емоційність, поверховість сприйняття відходить на задній план. Найцікавіше спостереження — широкі можливості до активного відпочинку. Це стосується як „домашньої механіки“, так і численних доступних рекреаційних осередків. Окрім того раннє входження молоді в самостійне господарське життя, для чого можливості є неспівмірні з тими, що в Україні.

О. Т.: — Протягом чотиритижневого вишколу вам довелося співпрацювати з 20-ти особовим проводом, інструкторами і опікунами С. Ш. Що можете сказати про склад цього персоналу і яке було їх ставлення до вас?

Юрій: — Маючи певний досвід проведення спортивних таборів у нас на Україні, мені дуже приємно відзначити високу професійну кваліфікацію проводу табору „Ч. Січі“ як керівників, так і тренерів, інструкторів, опікунів тощо. Тут зібрані у вишній мірі викладачі-педагоги, дружній колектив, який дбає про здо-

ров'я своїх дітей, домагається вивести фізичні можливості кожної дитини на рівень спортивної майстерності. Але виховна робота проводиться і в напрямку підготовки нового покоління інструкторів, опікунів, тому звичайно не дивно, що всі молоді викладачі — це колишні учасники С. Ш.

Андрій: — Приємно спостерігати часті зустрічі колишніх вихованців, пізніших інструкторів „С. Ш.“, з нинішніми проводом. Також колишніми учасниками. Дуже вдало поєднуються різноманітність теперішніх членів проводу та спадкоємність діяльності С. Ш. Така саморегуляція плюс творчий підхід кожного до допущеної справи — запорука майбутніх успіхів Спортової Школи.

О. Т.: — Чи згідно з вашим цюгоричним досвідом у Спортивній Школі, ви бажали б повернутися до неї в майбутньому?

Андрій: — Якщо наші знання, досвід, співпраця були корисними для С. Ш. ми отримасмо запрошення, з радістю будемо чекати нових зустрічей.

О. Т.: — Поза вашим перебуванням у Спортивній Школі провів дав вам можливість відвідати Українські Спортивні Ігрища Молоді, оселю УНС Союзу та брати участь в тенісовому турнірі в подвійних іграх. Які враження ви вивели з цих українських осель та згаданих спортивних імпрес?

Юрій: — Правду кажучи, я навіть не думаю, що спортові життя американських українців так активне. Те, що ми мали можливість відвідати і взяти участь у змаганнях, є фактом бурхливого спортивного життя. Нас ознайомили з матеріалами роботи багатьох українських спортивних товариств, цілою серією змагань з різних видів спорту, як серед дітей, так і серед дорослих. І це, я вважаю, чудово!

Андрій: — Із захопленням та подивом ми пізнавали багату культурно-спортову життя української молоді у ЗСА під проводом досвідчених та далекоглядних членів товариств. Вважаю, що ми досягнули порозуміння, хоча б у порівняно вузькій ділянці нашої спортивно-громадської активності, щодо далішого обміну та співпраці.

О. Т.: — У розмовах, зустрічах з українцями в ЗСА ви, напевно, замітили те, що велике зацікавлення, що його виявляють американські українці до процесів відродження, які проходять на нашій Батьківщині, в тому числі і спортивній діяль-

ці. Що можете нам сказати про дальші можливості боротьби за створення національної спортової Федерації України, Національного Олімпійського Комітету та збірних в усіх ділянках спорту, які змогли б самостійно виступати на міжнародній арені?

Юрій: — Бурхливий революційний поділ на Батьківщині не можуть не перекинутися на спортову галузь. Хоч Україна є однією з найспортивніших республік в СРСР, вона має багато проблем, які потрібно вирішувати. І тільки Національний Олімпійський Комітет України, національні спортові Федерації зможуть виробити новий підхід, нову сучасну програму фізичного виховання молоді і успішний виступ збірних команд України на світовій спортивній арені.

Андрій: — Могутні сили національного спортивного відродження в Україні в невинному русі та цілеспрямованості. Безперечно, становлення та формування національних спортових Федерацій та Національного Олімпійського Комітету України — допоможуть надбання та досвід спортивних діячів Америки і Канади, зокрема УСВТ „Чорноморська Січ“.

О. Т.: — Мабуть, вам відомо, що надбудова Українських спортивних осередків в ЗСА і Канаді, що нею є УСЦАК, навізала дружні зв'язки з Українською Спортивною Асоціацією в Україні. В наступному році збірні УСЦАК мали б відвідати Україну та взяти участь у 80-річному ювілеї С. Ш. „Україна“ у Львові. Яка ваша думка про ці зв'язки та згадану поїздку збірних УСЦАК?

Юрій: — Сьогодні існують всі можливості для розширення зв'язків УСЦАК з Україною. Двосторонні обміни спортивними делегаціями, участь у змаганнях з різних видів спорту, обмін спортивними спеціалістами, конференції на актуальні проблеми спорту, побратимство спортивних товариств і клубів УСЦАК та України, наукова спортивна співпраця — це все є засоби, котрі повинні поширюватися. Від себе ми будемо раді запросити до Ужгороду для участі в міжнародних тенісових турнірах, які відбуваються в нас у січні і травні кожного року, збірну дружини клубу або товариства, яка має бажання на співпрацю з тенісовою Федерацією в Ужгороді.

Андрій: — Почуваюся певною мірою близьким до ФК „Карпати“ Львів. Передаю щире подяку та акційну крапку можливість взаємного пізнання та встановлення зв'язків широкого кола спортивних осередків по обох сторонах океану.

О. Т.: — Що ви ще хотіли б сказати про свої від-

Криворіжці...

(Закінчення зі стор. 1)

мета — сильна і незалежна Українська держава. А символом цієї держави є національний прапор, за який вмирали кращі сини України. Україна чекає вас, депутати! Сміливим кроком їй назустріч буде ваше рішення підняти національний прапор України на будинку Миської Ради Кривого Рогу. Звертаємося до вашої мудрості, закликаємо зрозуміти невинну вимогу часу і прийняти рішення в ім'я величчя України і її народу.

Слава Україні! Кривий Ріг, НРУП, адреса: 324065, Кривий Ріг, вулиця Косіора, 26, пом. 6. Олександр Нінік, член УРП.

ВИПРАВЛЕННЯ
ПОМИЛКИ В ПРІЗВИЩІ

У дописі п.з. „50-ліття матури відбудеться на Союзі в 1992 році“ („Свобода“ ч. 160 з 22-го серпня) помилково подано прізвище Кручко. Має бути Ліза й Зеновій Круцько з Вінніпегу, Канада, які брали участь у зустрічі в Нью Йорку.

віднини ЗСА, зустрічі, короткий досвід. Що доброго зможного ви замітили?

Юрій: — Ми щиро вдячні за можливість побачити багато цікавого у Вашингтоні, Вільямсонті, Атланті, Сенті, Філадельфії та інших. Архітектура, музеї, парки цих міст чудові, але як і у нас в великих містах залишається відкритою проблема бруду в окремих ділянках.

Андрій: — Наше перебування в ЗСА я розглядаю лише в позитивному розрізі. В цілому ж тут, в ЗСА, різноманітність варіантів „життєвої лотерії“ — поєднання позитивних та негативних сторін — надзвичайно велика й непередбачувана. Хочу висловити стурбованість лише в одній справі: у спілкуванні української молоді рідною мовою. Я не почув жодного речення по-українськи. Проблема збереження мови вимагає позитивного зрушення.

О. Т.: — Широко дукую вам від редакції „Спортивних вістей“ „Свободи“, бажав вам щасливого повороту в Україну та дальших гарних успіхів у спорті і вашому житті.

Юрій і Андрій: — Щира подяка й від нас!

О. Твардовський

ШКІРНІ

НЕДУГИ

РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ

ХВОРОБИ

ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ

ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM

BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ

ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської

дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. 5way & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациєнти приймаються тільки

за домовленістю

Працюємо також в суботу

Можете знайти нас скоро

в NYNEX Yellow Pages

26 First Avenue

New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 473-3550

ВСІ ШКІРНІ КНИЖКИ ПРОСИМО
ЗАМОВЛЯТИ в АРЦ. На складі
книжки ВСІХ видавництва. Одержки
те на слідуючий день після телефо-
нічного замовлення.

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ

до легкої домашньої праці і до
опіки над дітьми у віці 619 років.
Livingston, N.J.
Tel. (201) 994-2812
(Якщо немає нас дома просимо
залишити вістку на стрічці.)

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ

до опіки над дітьми у віці 1 і 2
роки. Побажано знання україн-
ської і частинно англійської
мов. Прошу телефонувати після
7-ої години вечора.
Tel.: (201) 773-7874

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИЙ

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout
the Metropolitan AreaКОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ
РУСИ-УКРАЇНИ — ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ
ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ СКВУщиро дякує нижче названим особам і установам за грошові пожертви на реалізацію
Гарвардського Проєкту в тисячоліття Русин-України.

Список ч.: 22

\$75,000 — Юлія Полянська, Елізабет, Н. Дж. в пам'ять брата
Івана З томи досекундарної творчості.
\$10,000 — Іван і Олена Панчакі (на видання тому „Літопис
Габ'янки“).
\$5,000 — Український Братський Союз.
\$1,000 — Імж Ігор і Рома Гайди в пам'ять батька бл. п. проф.
Пилипа Гайди.
\$1,000 — Микола і Надія Лаврин в пам'ять брата і швагра бл.
п. Степана Лаврина.
\$500 — Олег Цюк.
\$450 — Марія Мулькевич.
\$300 — д-р Андрій Цибульський і д-р Дарія Троян.
\$260 — Станіслава Гайда в пам'ять чоловіка бл. п. проф.
Пилипа Гайди.
\$250 — Зенон Осинчук.
\$100 — Марія Бачинська — дружина, Борис, Вава, Уляна —
діти в пам'ять чоловіка і батька бл. п. д-ра Володимира
Бачинського.
\$100 — Лідія Ожежинська в пам'ять мужа бл. п. Івана Оже-
жинського.
По \$100 — Ярослав Бігун, Богдан Бородайко.
\$50 — Володимир і Дарія Ридимович.
\$30 — Богдан Князичкий в пам'ять бл. п. проф. Пилипа Гай-
ди.
\$25 — Імж Олександр і Анна Пришляки; по \$20 — Павло й
Анна Крамар, Стефанія Сиротук, Марія Сич з дітьми,
Ігор Стасюк з родиною, по \$10 — Б. і М. Асаль, Д. і Б.
Асаль, Дж. і К. Боннети, С. і К. Вовк, Анна Грик, родина
Галазев, в. і Р. Дмитро, Дж. і Х. Кальво, Б. і Ч. Парсонс,
С. і Н. Рончик, С. і С. Стой, К. Спрінг, по \$5 — Дж. Фаль,
М. Вовк-Ренко в пам'ять св. п. Анни Радович.

СПИСОК ПОДИНОКОВИХ ВІДДІЛІВ КТХРУ-ГП

Вашингтон, ДК:
\$550 — Лариса і Дон Фонтана.
\$500 — д-р Теодор і Міра Запучьки.
\$300 — Нансі й Олег Верес.
По \$200 — Ігор і Тамара Вітковицькі, Данило і Тамара Гор-
диські.
По \$100 — Наталія Слюзар, Ростислав і д-р Марта Хомяки,
Володимир і Марлін Шарко.
\$50 — Марія Руденська.
(Переслала Марта Мостович).

Гартфорд, КТ і околиці:
\$2,000 — Ірена Чайковська в пам'ять чоловіка бл. п. Степа-
на Чайковського.
\$1,000 — Українська Кредитова Кооператива „Самопоміч“
в Гартфорді.
(Переслала Імж О. Пришляк і Імж А. Рудик).

Ньюарк, Н. Дж.
\$300 — Зенон Терпечкий.
\$200 — Марія Омишків.
\$150 — Богдан і Марія Робаки замість квітів на могили бл.
п. проф. Пилипа Гайди, бл. п. Марії Кедрин, бл. п. мгр-а
Олександра Смеля.
\$25 — Джеральд і Ольга Тхір.
(Переслав Богдан Робаки).

Нью Йорк, НЙ:
\$2,000 — Зі спадку бл. п. проф. Михайла і Марії Гнатюків в
світлу їх пам'яті (Передати Сусанна Казанська і Ма-
рія Анна Оленіч).
\$1,000 — Володимир Буцак.
\$200 — Імж Даман Кордуба в пам'ять св. п. Романа Олексю-
ка та св. п. Ярослава Рака.
\$100 Імж Василь Мисак в пам'ять св. п. Романа Олексюка
(Переслав Володимир Ворох).

Філадельфія, ПА:
\$5,000 — Українська Шадниця у Філадельфії.
\$2,000 — д-р Олександра і Лариса Біланюк.
\$1,000 — Катерина Козак в пам'ять бл. п. Олександра і Марії
Татарських.
\$1,000 — Степан Чорніта.
\$900 — д-р Юрій і д-р Стефанія Бережницькі.

По \$500 — Борис і Зена Захарчуки, проф. Мирослав і Марія
Лабуньки — УПС фонд „Ордену Хрестоносців“, Володи-
мир Маркевич, Т-во Українських Інженерів — Відділ
у Філадельфії, Марта Шиприкевич, Імж Володимир і
Олена Шиприкевич.
\$250 — проф. Володимир Винницький.
\$200 — Мирослава Зубаль з родиною в пам'ять бл. п. Імж
Ореста Гладкого.
По \$200 — Орест Навальковський, Оксана Поритко.
\$100 — д-р Юрій і д-р Стефанія Бережницькі в пам'ять бл. п.
д-р Марії Козарської.
\$100 — Віра Кліш в пам'ять бл. п. Івана Покорського.
По \$100 — Теодозія Брикочі, д-р Річард Д. Ганусей, Андрій
і Софія Горницькі, Богдан Б. Доберчак, Марія Жмурке-
вич, Іван і Анна Квік, Олександр Кобаса, Микола Костю-
к — УПС фонд „Ордену Хрестоносців“, Оліан і Ліда
Крижановські, Андрій Турчин, Т-во Українських Сень-
орів у Філадельфії.
По \$50 — Богдан і Теодія Артимишини, Михайло і Євгенія
Білики, Ернест і Софія Даріан, Петро Демків, Микола
Іванішів, Микола Конюченко, Роман і Таня Левницькі,
Михайло і Євгенія Лукашів, Наталія М. Лукіанович, Ма-
кола Маслій, Ярослав Масюк, Володимир Обухів, Імж
Іван і Дарія Сіра, Василь і Джозеф Сорока, Андрій
Стаханів, Марія Шандрук, Олег Януш.
\$40 — Денис Кузьмичов.
\$30 — Катерина Марків.
\$25 — Марта Шиприкевич в пам'ять бл. п. Романа Ледезди.
По \$25 — Юрій Кривуша, Цецилія М. Маер, Ярослав і Іванна
Пенкельські, Іванна Петик, Володимир і Зена Романів,
Петро Хома, Юрій і Анна Циган.
По \$20 — Павло і Наталія Бракаглія, Лука Гайдукевич, Іван
і Анна Дзівак, Іван Дмитрус.
По \$15 — Ніна Михалевич, Анатоль і Таїса Слюсаренко.
По \$10 — Михайло Василенко, Ярослав і Єлисавета Волю-
шки, Іван Запала, Ігор і Соня Конрад, Євдокія Куцй,
Аліна Олексин, Микола Павлюк, Дмитро Петрика, Ірена
Смит, Вольтер Сторін, Галина Юрчак-Лодинська.
\$5 — Лев Нанечук.
(Списки переслала Марта Шиприкевич).

Чикаго, ІЛ:
По \$5,000 — д-р Пилип і Володимир Демус, Українська Фе-
деральна Кредитивка „Самопоміч“ в Чикаго.
\$100 — д-р Володимир і Оresta Фединак замість квітів на
могили бл. п. д-ра Антона Рудавського, бл. п. Романа
Савки, бл. п. д-ра Петра Харука.
\$30 — д-р Володимир і Оresta Фединак у пам'ять бл. п. Ол-
ги Томашівської.
(Переслав д-р Пилип Демус).

ПРИМІТКА
Використали дорівнювальні фонди своїх пращадів
Імж Ігор і Рома Гайди, Зенон Осинчук, Іван і Олена Панчакі,
д-р Володимир і Оresta Фединак, Олег Цюк, Ірена Чайков-
ська, Степан Чорніта. Щиро дякуємо!

Заохочуємо всіх, що зазвонили в підприємства, які
практикують програму „Matching Gifts“ араз із своєю по-
жертвою (чеки треба виписувати на „Harvard University
Ukrainian Studies Fund“ а в примітці вписати „MUC“) при-
слати теж аплікації на дорівнювальну впауту, відповідні
формуляри можна одержати в канцелярії пращадів.
Збіркова акція продовжується.

Всі чеки просимо виписувати на UKRAINIAN STUDIES
FUND MUC (MUC означає Millennium of Ukrainian
Christianity).

Пожертви просимо висипати до канцелярії Комітету на
адресу

Millennium of Rus-Ukraine Christianity
Committee
63 Fourth Avenue New York N.Y. 10003

За Комітет
д-р Степан Ворох
Голова